Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Falbe, Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1866-08-13/1866-08-14)

Citation: Falbe, Christian Frederik: ”BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Falbe, Christian Frederik (1866-08-13/1866-08-14)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 252. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010166.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Kammerherre Falbe, Gesandt i Wien, til Udenrigsminister Grev Frijs.
Wien, 13. August 1866.

[.Meddelelser omVaabenhvile og Fredsforhandlinger.] Som jeg erfarer, bestræber den preussiske Befuldmægtigede sig for en Forandring eller Udeladelse af den i Art. III Nordslesvig vedkommende Passus.

den 14. August

Jeg har netop erfaret af Grev Mensdorff, som jeg søgte forgjæves igaar, at den preussiske Regjerings Bestræbelse ved Fredsunderhandlingerne nærmest gaar ud paas. 253Udeladelsen af den Sætning af Art. III, som bestemmer, at fri Afstemning skal finde Sted i Slesvig. Jeg gjorde Greven opmærksom paa, at den preussiske Regjering derved vilde naae, at det udelukkende kom til at beroe paa dens egen Villie, hvormeget eller hvorlidt den vilde aftræde af Slesvig til Danmark. Jeg bad ham derfor holde paa, at Artiklen vedtoges uforandret, eller ialfald at andre retfærdige Bestemmelser bleve trufne, som kunde sikre os Opfyldelsen af det engang Stipulerede i hele det Omfang, som var paatænkt, og som kunde gjengive Danmark saadanne Grændser, som vilde sikkre dets Selvstændighed, Fred i Fremtiden, saavelsom dets commercielle Interesser, i hvilken Henseende Flensborgs Tilbagegivelse var os nødvendig. Den preussiske Fordring er naturligviis lokkende for Østerrig, som nødigt proclamerer Folkeafstemningsprincipet. Grev Mensdorff indrømmede, at Flensborg By altid havde været loyal imod Danmark. Den østerrigske Regjering havde med Glæde for Danmarks Skyld optaget Bestemmelsen om Nordslesvigs Tilbagegivelse i Præliminairerne. Selv havde den dog kun ringe Interesse af Sagen, og det var Frankrigs Forlangende i saa Henseende, som havde været bestemmende for den. Desværre for os var selv Frankrigs Indflydelse i Berlin i stærk Aftagende. Hertugen af Gramont paastod vel, at Grev Bismarck efter en temmelig heftig Modstand var falden til Føie for Keiser Napoleons Forlangende om en Gebeets Udvidelse, overensstemmende med Grændserne af 1814; men hans egne Efterretninger fra Paris lød paa det Modsatte, nemlig at den franske Regjering havde faaet et bestemt Afslag fra Preussen paa den stillede Fordring og lod til at ville finde sig deri. Keiser Napoleons Sundhedstilstand syntes at berøve ham al Handlekraft. Er dette Tilfældet turde der desværre være grundet Frygt for, at Resultatet af Freden kun vil blive lidet tilfredsstillende for vort Vedkommende.

Da jeg forlod Grev Mensdorff traf jeg Hertugen af Gramonts. 254i Forgemakket, og jeg benyttede Leiligheden, til at meddele Ambassadeuren de fra preussisk Side gjorte Vanskeligheder imod en Afstemning i Nordslesvig.

Jeg undlader ikke gjennem Gesandten i Paris at sende Deres Excellence telegraphisk Meddelelse desangaaende.

C. Falbe.

Depeche Nr. 85, modtaget 20. August 1866.